

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 717/2007

av den 27 juni 2007

om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och om ändring av direktiv 2002/21/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) De höga priser som användare av allmänna mobiltelefonnät, till exempel studenter, affärsresenärer och turister, måste betala när de använder sin mobiltelefon under utlandsresor inom gemenskapen är en fråga som engagerar såväl de nationella regleringsmyndigheterna som konsumenterna och gemenskapsinstitutionerna. De orimligt höga slutkundsavgifterna beror på de höga grossistavgifter som de utländska värdsnätsoperatörerna tar ut och i många fall även på att kundens egen nätoperatör gör rejäla påslag på grossistavgifterna. Sänkningar av grossistavgifterna slår sällan igenom i slutkundsledet. Även om vissa operatörer nyligen har infört avgifter som ger kunderna förmånligare villkor och lägre priser finns det fortfarande bevis på att förhållandet mellan priserna och kostnaderna skiljer sig från den situation som skulle råda på en helt konkurrensutsatt marknad.

⁽¹⁾ EUT C 324, 30.12.2006, s. 42.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 maj 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 25 juni 2007.

(2) Skapandet av ett europeiskt samhälls-, utbildnings- och kulturområde grundat på individers rörlighet bör underlätta kommunikationen mellan människor i syfte att bygga upp ett verkligt "medborgarnas Europa".

(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektivet) ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektivet) ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektivet) ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktivet om samhällsomfattande tjänster) ⁽⁶⁾, samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽⁷⁾ (nedan tillsammans kallade "2002 års regelverk för elektronisk kommunikation") syftar till att skapa en inre marknad för elektronisk kommunikation i gemenskapen och säkerställa en hög nivå av konsumentskydd genom ökad konkurrens.

(4) Denna förordning utgör inte någon isolerad åtgärd, utan kompletterar och stödjer bestämmelserna i 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation när det gäller roaming inom hela gemenskapen. Regelverket har inte gett de nationella regleringsmyndigheterna tillräckliga verktyg för att kunna vidta effektiva och kraftfulla åtgärder i fråga om priset på roamingtjänster inom gemenskapen och utgör således inte någon garanti för en välfungerande inre marknad för roamingtjänster. Denna förordning utgör ett lämpligt verktyg för att rätta till denna situation.

⁽³⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁶⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁷⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37. Direktivet ändrat genom direktiv 2006/24/EG (EUT L 105, 13.4.2006, s. 54).

- (5) 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation bygger på principen att lagstadgade förhandsskyldigheter endast bör införas om konkurrensen inte är effektiv och det föreskrivs att de nationella regleringsmyndigheterna regelbundet skall granska marknaden och göra en bedömning av befintliga skyldigheter, vilket kan leda till att operatörer med betydande marknadsinflytande åläggs förhandsskyldigheter. Detta förfarande inbegriper att definiera relevanta marknader i enlighet med kommissionens rekommendation ⁽¹⁾ om relevanta produkt- och tjänstemarknader inom området elektronisk kommunikation vilka kan komma i fråga för förhandsreglering enligt direktiv 2002/21/EG (nedan kallad "rekommendationen"), göra analyser av de definierade marknaderna i enlighet med kommissionens riktlinjer för marknadsanalyser och bedömning av betydande marknadsinflytande i enlighet med gemenskapens regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽²⁾ samt avgöra vilka operatörer som har betydande marknadsinflytande och ålägga dem förhandsskyldigheter.
- (6) Enligt rekommendationen är den nationella grossistmarknaden för tillhandahållande av internationell roaming i allmänna mobiltelefonnät en sådan relevant marknad som kan bli föremål för förhandsreglering. De analyser som de nationella regleringsmyndigheterna utfört, var och en för sig och inom ramen för Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter, beträffande de nationella grossistmarknaderna för tillhandahållande av internationell roaming har emellertid visat att inte någon nationell regleringsmyndighet ännu har lyckats komma till rätta med de höga grossisttaxorna för roaming inom hela gemenskapen, eftersom det är svårt att avgöra vilka företag som har betydande marknadsinflytande med tanke på de särskilda omständigheterna för internationell roaming, till exempel att den är gränsöverskridande.
- (7) När det gäller tillhandahållandet av internationella roamingtjänster till slutkunder pekar rekommendationen inte ut någon slutkundsmarknad för internationell roaming som en relevant marknad, vilket bl.a. beror på att slutkunden inte köper dessa tjänster separat, utan får dem i ett paket tillsammans med andra tjänster som hemmaleravertören erbjuder.
- (8) De nationella regleringsmyndigheter som har ansvaret för att bevaka och främja intressena för de mobilkunder som normalt bor inom deras territorium har dessutom inte möjlighet att påverka den värdsnätsoperatör som slutkunden är beroende av för att kunna använda internationella roamingtjänster, eftersom denna operatör finns i en annan medlemsstat. Detta hinder skulle också kunna minska effekten av de åtgärder som en medlemsstat vidtar på grundval av dess resterande behörighet att anta bestämmelser på konsumentskyddsområdet.
- (9) Medlemsstaterna står följaktligen under tryck att ta itu med avgiftsnivån för internationell roaming, men de möjligheter som de nationella regleringsmyndigheterna har att förhandsreglera med stöd av 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation har visat sig vara otillräckliga för att dessa myndigheter i konsumenternas intressen skall kunna agera kraftfullt på detta särskilda område.
- (10) I sin resolution om EU:s lagstiftning och marknader på området för elektronisk kommunikation 2004 ⁽³⁾ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att utveckla nya initiativ för att sänka de höga kostnaderna för gränsöverskridande mobiltelefontrafik och Europeiska rådet konstaterade vid mötet den 23-24 mars 2006 att en mer fokuserad, effektiv och integrerad politik för informations- och kommunikationsteknik både på europeisk och nationell nivå är nödvändig för att den nya Lissabonstrategins mål för ekonomisk tillväxt och produktivitet skall kunna uppnås och noterade i det sammanhanget att sänkta roamingavgifter är viktiga för konkurrenskraften.
- (11) 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation syftade, på grundval av rådande överväganden vid den tidpunkten, till att undanröja alla handelshinder mellan medlemsstaterna på det område som harmoniserades genom regelverket, bland annat åtgärder som påverkar roamingavgifterna. Detta bör dock inte förhindra en anpassning av harmoniserade bestämmelser i takt med andra överväganden så att konsumentskyddet stärks på ett verkningsfullare sätt, samtidigt som villkoren för den inre marknadens funktion förbättras.
- (12) 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation, särskilt ramdirektivet, bör därför ändras för att göra det möjligt att avvika från annars gällande bestämmelser, nämligen att priserna för erbjudna tjänster bör fastställas genom affärsavtal om det inte finns någon operatör med betydande marknadsinflytande och på detta sätt anpassa införandet av kompletterande lagstadgade skyldigheter som avspeglar de speciella särdrag som roamingtjänster inom hela gemenskapen har.
- (13) Grossist- och slutkundsledet på roamingmarknaden har mycket speciella egenskaper som motiverar exceptionella åtgärder som går utöver de mekanismer som annars finns att tillgå inom ramen för 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation.

⁽¹⁾ EUT L 114, 8.5.2003, s. 45.

⁽²⁾ EGT C 165, 11.7.2002, s. 6.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 143.

- (14) Lagstadgade skyldigheter bör införas i både grossist- och slutkundsledet för att skydda roamingkundernas intressen, eftersom det har visat sig att prissänkningar i grossistledet för roamingtjänster inom hela gemenskapen inte alltid avspeglas genom lägre priser i slutkundsledet, eftersom det har saknats incitament för detta. En åtgärd som innebär att nivån på slutkundspriserna sänks, utan att ta itu med de kostnader som grossisterna har för att tillhandahålla dessa tjänster, riskerar å andra sidan att störa roamingmarknadens smidiga funktion inom hela gemenskapen.
- (15) Dessa lagstadgade skyldigheter bör träda i kraft så snart som möjligt och vara direkt tillämpliga i alla medlemsstater och ge de berörda operatörerna rimlig tid för att anpassa sina priser och sitt tjänsteutbud för att garantera fullgörande av skyldigheterna.
- (16) En gemensam metod bör införas så att användare av allmänna markbundna mobiltelefonnät under resor i gemenskapen inte skall behöva betala orimligt höga priser för roamingtjänster inom hela gemenskapen när han eller hon ringer eller tar emot rösttelefonisamtal och på så sätt uppnås en hög nivå av konsumentskydd samtidigt som konkurrensen mellan mobiloperatörerna bevaras och såväl incitament för innovation som konsumenternas fria val kvarstår. Med tanke på att de berörda tjänsterna är gränsöverskridande behövs denna gemensamma metod, så att mobiloperatörerna kan vara verksamma inom ett enda enhetligt regelverk grundat på objektiva kriterier.
- (17) Den mest verkningsfulla och proportionella metoden för att reglera prisnivån för att ringa och ta emot roamingsamtal inom gemenskapen är att på gemenskapsnivå fastställa en högsta genomsnittlig minutavgift för grossistledet och begränsa avgifterna i slutkundsledet genom att införa en eurotaxa. Den genomsnittliga grossistavgiften bör under en angiven period gälla mellan två operatörer inom gemenskapen, oberoende av vilka de är.
- (18) Eurotaxan bör fastställas på en nivå som garanterar operatörerna en tillräcklig marginal och uppmuntrar konkurrenskraftiga roamingerbjudanden till lägre taxor. Operatörerna bör kostnadsfritt och på ett tydligt och klart sätt aktivt erbjuda alla sina roamingkunder en eurotaxa.
- (19) Regleringsmetoden bör säkerställa att slutkundsavgiften för roaming inom hela gemenskapen på ett skäligare sätt avspeglar de underliggande kostnaderna för tillhandahållande av tjänsterna än vad som hittills varit fallet. Den högsta eurotaxa som kan erbjudas roamingkunder bör därför avspegla en rimlig marginal i förhållande till grossistledet för att tillhandahålla roamingtjänsten, samtidigt som operatörerna tillåts att fortsätta att konkurrera genom att variera sitt utbud och anpassa prisstrukturen till marknadsförhållanden och konsumenternas preferenser. Denna regleringsmetod bör inte tillämpas på mervärdestjänster.
- (20) Denna regleringsmetod bör vara lätt att genomföra och övervaka, så att den administrativa bördan blir så liten som möjlig, både för de aktörer som påverkas av de uppställda kraven och för de nationella regleringsmyndigheter som skall övervaka metoden och se till att den efterlevs. Den bör också vara klar och tydlig och direkt begriplig för samtliga mobilkunder i gemenskapen. Dessutom bör den vara tillförlitlig och förutsägbar för operatörer som tillhandahåller roamingtjänster i grossist- och slutkundsledet. Nivån uttryckt i pengar för den högsta minutavgiften i grossist- och slutkundsledet bör därför anges i denna förordning.
- (21) Den högsta angivna genomsnittliga minutavgiften i grossistledet bör beakta de olika element som ingår i ett roamingsamtal inom hela gemenskapen, särskilt kostnaden för originering och terminering av samtal via mobila nät, och inklusive indirekta kostnader samt kostnader för signalering och transitering. Det lämpligaste riktmärket för originering och terminering av samtal är den genomsnittliga mobiltermineringstaxan för mobilnätoperatörer i gemenskapen, beräknad på grundval av information från de nationella regleringsmyndigheterna och offentliggjord av kommissionen. Vid fastställandet av den högsta genomsnittliga minutavgift som föreskrivs i denna förordning bör man därför beakta den genomsnittliga mobiltermineringstaxan, som anger ett riktmärke för de berörda kostnaderna. Den högsta genomsnittliga minuttaxan i grossistledet bör sänkas årligen i syfte att beakta sänkningar av mobiltermineringstaxorna som de nationella regleringsmyndigheterna emellanåt beslutar om.
- (22) Roamingkunderna bör genom den eurotaxa som är tillämplig för slutkunden försäkras om att de inte får betala ett orimligt högt pris för att ringa eller ta emot ett reglerat roamingsamtal, samtidigt som hemmaoperatörerna kan hålla en tillräcklig vinstmarginal för att differentiera de produkter de erbjuder kunderna.
- (23) Varje konsument bör ha möjlighet att utan tilläggsavgifter eller förhandsvillkor välja en enkel roamingtaxa som inte överstiger de reglerade taxorna. En rimlig marginal mellan kostnaderna i grossistledet och priserna i slutkundsledet bör garanteras operatörerna täckning för samtliga specifika roamingkostnader i slutkundsledet, inklusive en rimlig andel av marknadsföringskostnaderna och subventionering av telefonapparater, samtidigt som tillräckligt mycket bör återstå för att ge dem en rimlig vinst. En eurotaxa utgör ett lämpligt medel för att ge både konsumenten skydd och operatören flexibilitet. I linje med nivån i grossistledet bör eurotaxans högsta tillåtna nivåer sänkas årligen.

- (24) Nya roamingkunder bör få fullständig information om utbudet av roamingtaxor inom gemenskapen, inklusive de taxor som överensstämmer med eurotaxan. Befintliga roamingkunder bör få möjlighet att inom en viss tid välja en ny taxa som överensstämmer med eurotaxan eller någon annan roamingtaxa. När det gäller befintliga roamingkunder som inte har gjort ett eget val inom denna tidsram är det lämpligt att skilja mellan dem som redan hade valt en särskild roamingtaxa eller -paket innan denna förordning trädde i kraft och dem som inte hade gjort något val. Den senare kategorin bör automatiskt tilldelas en taxa som överensstämmer med denna förordning. Roamingkunder som redan åtnjuter särskilda roamingtaxor eller -paket som passar deras individuella krav och som de har valt utifrån detta bör få behålla sin förvalda taxa eller sitt paket om de, efter att ha blivit påmind om sina befintliga taxevillkor, inte meddelar ett val inom den berörda tidsramen. Sådana särskilda roamingtaxor eller -paket kan bland annat omfatta fasta roamingtaxor, icke-offentliga taxor, taxor med fasta tilläggsavgifter för roaming, taxor med minutavgifter som är lägre än den högsta eurotaxan, eller taxor med öppningsavgifter.
- (25) Leverantörer av roamingtjänster till slutkunder inom hela gemenskapen bör ges en övergångsperiod för att anpassa sina priser till de gränser som fastställs i denna förordning.
- (26) På samma sätt bör de grossister som tillhandahåller roamingtjänster inom hela gemenskapen ges en övergångsperiod för att anpassa sig till de gränser som fastställs i denna förordning.
- (27) Eftersom det i denna förordning fastställs att de direktiv som tillsammans utgör 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation inte påverkar tillämpningen av särskilda åtgärder som antas för reglering av roamingavgifter för mobila rösttelefonisamtal inom hela gemenskapen och eftersom leverantörer av roamingtjänster inom hela gemenskapen i enlighet med denna förordning kan komma att tvingas att anpassa sina roamingtaxor i slutkundsledet till kraven i denna förordning, bör dessa anpassningar inte medföra att mobilkunder får rätt, enligt nationell lagstiftning som införlivar 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation, att säga upp sina avtal.
- (28) Denna förordning bör inte hindra innovativa erbjudanden till konsumenter vilka är fördelaktigare än den högsta eurotaxa som anges i denna förordning, utan den bör snarare främja innovativa erbjudanden till roamingkunder om lägre taxor. Denna förordning innebär inte ett krav på att roamingtaxor måste återinföras i de fall då de helt har avskaffats eller att befintliga roamingtaxor höjs till de gränser som anges i förordningen.
- (29) Hemmaleverantörerna kan erbjuda en rimlig fast taxa per månad som inkluderar allt och för vilken det inte gäller några avgiftsbegränsningar. Den fasta taxan kan omfatta röst- och/eller datakommunikationstjänster (inbegripet textmeddelande (sms) och multimediameddelande (mms)) vid roaming inom gemenskapen.
- (30) För att garantera att alla användare av mobil rösttelefoni kan dra nytta av denna förordning bör prissättningskraven för slutkunder gälla oavsett om roamingkunden har ett kontantkort eller ett abonnemang hos hemmaleverantören och oavsett om hemmaleverantören har ett eget nät, är en mobil virtuell nätoperatör eller är återförsäljare av mobila rösttelefonitjänster.
- (31) Om leverantörer av mobiltelefonitjänster i gemenskapen anser att fördelarna för deras kunder med samverkan mellan tjänster och med att slutanvändarna kan nå varandra äventyras av att deras roamingarrangemang med mobilnätoperatörer i andra medlemsstater upphör eller riskerar att upphöra, eller av att de inte kan erbjuda sina kunder tjänster i en annan medlemsstat på grund av de inte har något avtal med minst en nätleverantör i grossistledet, bör de nationella regleringsmyndigheterna vid behov utnyttja sina befogenheter enligt artikel 5 i tillträdesdirektivet för att trygga fullgott tillträde och fullgod samtrafik i syfte att säkra att slutanvändarna kan nå varandra och samverka mellan tjänster, med beaktande av målen i artikel 8 i ramdirektivet, särskilt inrättandet av en fullt fungerande inre marknad för elektroniska kommunikationstjänster.
- (32) För att förbättra insynen beträffande priserna i slutkundsledet för ringda och mottagna reglerade roamingsamtal i gemenskapen, och för att roamingkunderna lättare skall kunna avgöra hur de skall använda sina mobiltelefoner när de är utomlands, bör leverantörer av mobiltelefonitjänster göra det möjligt för roamingkunderna att på ett enkelt sätt få kostnadsfri information om gällande roamingavgifter när de ringer eller tar emot rösttelefonisamtal i en medlemsstat de besöker. Dessutom bör leverantörerna på begäran kostnadsfritt ge sina kunder ytterligare information om minutavgiften eller avgiften per enhet (inklusive moms) för att ringa eller ta emot rösttelefonisamtal samt för att skicka och ta emot sms och mms och andra datakommunikationstjänster i den besökta medlemsstaten.

- (33) Kraven på insyn innebär även att leverantörerna måste lämna information om roamingavgifter, särskilt om euro-taxan och den heltäckande fasta taxan, om de erbjuder en sådan, när abonnemang tecknas och varje gång roaming-taxorna ändras. Hemmaleverantörerna bör tillhandahålla information om roamingtaxor på lämpligt sätt, till exempel via räkningar, internet, tv-reklam eller direkta postförsändelser. Hemmaleverantörerna bör också se till att alla deras roamingkunder är medvetna om att det finns reglerade taxor och bör skicka tydlig och objektiv information till dessa kunder, i vilken villkoren för eurotaxan och rätten att byta till eller från eurotaxan beskrivs.
- (34) De nationella regleringsmyndigheter som har ansvaret för att utföra de uppgifter som följer av 2002 års regelverk för elektronisk kommunikation bör ha de befogenheter som behövs för att inom sina territorier övervaka de skyldigheter som anges i denna förordning och se till att de iakttas. De bör också övervaka utvecklingen av priserna för röst- och datatjänster för mobilkunder vid roaming inom gemenskapen, inbegripet, i lämpliga fall, de särskilda kostnaderna för roamingsamtal som görs och tas emot i gemenskapens yttersta randområden, och behovet av att se till att dessa kostnader kan täckas på ett tillfredsställande sätt på grossistmarknaden samt att trafikstyrningsteknik inte används för att begränsa valmöjligheterna till nackdel för kunderna. De bör också se till att berörda parter får tillgång till aktuell information om tillämpningen av förordningen och offentliggöra resultaten av denna övervakning var sjätte månad. Information bör delas upp på företagskunder, kunder med kontantkort och kunder med abonnemang.
- (35) Nationell roaming i gemenskapens yttersta randområden, där andra mobiltelefonlicenser gäller än i övriga delar av det nationella territoriet, skulle kunna gynnas av sänkta taxor motsvarande dem som tillämpas på resten av gemenskapens roamingmarknad. Tillämpningen av denna förordning bör inte leda till mindre förmånlig prissättning för kunder som använder roamingtjänster inom ett och samma land än för dem som använder roamingtjänster inom hela gemenskapen. De nationella myndigheterna kan i detta syfte vidta ytterligare åtgärder som är förenliga med gemenskapslagstiftningen.
- (36) Mot bakgrund av att, utöver rösttelefoni, nya mobila datakommunikationstjänster vinner allt mer terräng bör denna förordning möjliggöra övervakning av utvecklingen på marknaden av även dessa tjänster. Kommissionen bör därför också övervaka marknaden för datakommunikationstjänster vid roaming, inbegripet sms och mms.
- (37) Medlemsstaterna bör införa ett sanktionssystem som kan tillämpas vid överträdelse av denna förordning.
- (38) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att införa en gemensam metod för att säkerställa att användare av allmänna mobiltelefonnät under resor i gemenskapen inte betalar orimligt höga priser för roamingtjänster inom hela gemenskapen när de ringer eller tar emot rösttelefonisamtal och på så sätt uppnå en hög konsumentskyddsnivå, samtidigt som konkurrensen mellan mobiloperatörerna bevaras, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på ett säkert, enhetligt och snabbt sätt och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (39) Denna gemensamma metod bör fastställas för en begränsad period. Denna förordning kan mot bakgrund av en översyn som kommissionen skall genomföra utökas eller ändras. Kommissionen bör se över denna förordnings effektivitet och dess bidrag till genomförandet av regelverket och en välfungerande inre marknad samt undersöka denna förordnings inverkan på de mindre mobiltelefonileverantörerna i gemenskapen och deras ställning på marknaden för roaming inom hela gemenskapen,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning införs en gemensam metod för att se till att användare av allmänna mobiltelefonnät under resor inom gemenskapen inte betalar orimligt höga priser för roamingtjänster inom hela gemenskapen när de ringer eller tar emot samtal och metoden skall på så sätt bidra till en välfungerande inre marknad och samtidigt åstadkomma en hög konsumentskyddsnivå, säkerställa konkurrensen mellan mobiloperatörerna och bevara både incitament för innovation och konsumenternas fria val. Förordningen innehåller bestämmelser om vilka avgifter mobiloperatörer får ta ut för internationella roamingtjänster för rösttelefonisamtal som rings eller tas emot inom gemenskapen, och gäller både de avgifter som nätoperatörerna på grossistnivå tar ut av varandra och de avgifter som hemmaleverantörerna tar ut av slutkunden.

2. Genom denna förordning införs det också bestämmelser som syftar till ökad insyn i priser och förbättrad tillgång till information om avgifter för användare av roamingtjänster inom hela gemenskapen.

3. Denna förordning är en särskild åtgärd i den mening som avses i artikel 1.5 i ramdirektivet.

4. De tak för avgifter som fastställs i denna förordning uttrycks i euro. När avgifter som omfattas av artiklarna 3 och 4 anges i andra valutor skall de första taken i enlighet med dessa artiklar fastställas i de valutorna genom att tillämpa de referensvalutakurser som gäller den 30 juni 2007 så som de offentliggjorts av Europeiska centralbanken i *Europeiska unionens officiella tidning*. Vid senare sänkningar av de tak som avses i artiklarna 3.2 och 4.2 skall de reviderade värdena fastställas genom tillämpning av de referensvalutakurser som har offentliggjorts en månad före den dag från och med vilken de reviderade värdena skall tillämpas.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning skall definitionerna i artikel 2 i tillträdesdirektivet, artikel 2 i ramdirektivet och artikel 2 i direktivet om samhällsomfattande tjänster gälla.

2. Utöver de definitioner som avses i punkt 1 gäller följande definitioner:

- a) *eurotaxa*: varje taxa upp till den högsta avgiften enligt artikel 4 som en hemmaleverantör får ta ut för tillhandahållande av reglerade roamingamtal i enlighet med den artikeln,
- b) *hemmaleverantör*: ett företag som levererar markbundna allmänna mobiltelefonitjänster till en roamingkund, antingen via ett eget nät eller i egenskap av mobil virtuell nätoperatör eller återförsäljare,
- c) *hemmanät*: ett markbundet allmänt mobiltelefonnät i en medlemsstat via vilket en hemmaleverantör levererar markbundna allmänna mobiltelefonitjänster till en roamingkund,
- d) *roaming inom hela gemenskapen*: användning av en mobiltelefon eller annan typ av terminal av en roamingkund som befinner sig i en annan medlemsstat än den där hans hemmanät finns, för att ringa eller ta emot samtal inom gemenskapen, och detta möjliggörs genom en överenskommelse mellan hemma- och värdsnätsoperatörerna,

e) *reglerat roamingamtal*: ett mobilt rösttelefonisamtal som en roamingkund ringer från ett värdsnät och som tas emot på ett allmänt telefonnät inom gemenskapen eller som tas emot av en roamingkund och som rings från ett allmänt telefonnät inom gemenskapen och tas emot i ett värdsnät,

f) *roamingkund*: en kund hos en leverantör av markbundna allmänna mobiltelefonitjänster via ett markbundet allmänt mobilnät i gemenskapen, vars avtal eller överenskommelse med hemmaleverantören tillåter användning av en mobiltelefon eller annan typ av terminal för att ringa eller ta emot samtal via ett värdsnät, och detta möjliggörs genom en överenskommelse mellan hemma- och värdsnätsoperatörerna,

g) *värdsnät*: ett markbundet allmänt mobiltelefonnät i en annan medlemsstat än den där hemmanädet finns, via vilket en roamingkund kan ringa eller ta emot mobiltelefonsamtal, och detta möjliggörs genom en överenskommelse med hemmanätsoperatören.

Artikel 3

Grossistavgifter för reglerade roamingamtal

1. Den genomsnittliga grossistavgiften, inbegripet bl.a. kostnader för originering, förmedling och terminering, som en värdsnätsoperatör tar ut av en roamingkunds hemmaleverantör för ett reglerat roamingamtal från ifrågasvarande värdsnät, får inte överstiga 0,30 EUR per minut.

2. Denna genomsnittliga grossistavgift skall gälla mellan två operatörer, oavsett vilka de är, och beräknas för en tolv månadersperiod eller den eventuella kortare period som återstår innan denna förordning upphör att gälla. Den högsta genomsnittliga grossistavgiften skall minska till 0,28 EUR och 0,26 EUR den 30 augusti 2008 respektive den 30 augusti 2009.

3. Den genomsnittliga grossistavgift som avses i punkt 1 skall beräknas genom att den totala intäkten för roaming i grossistledet divideras med det totala antal roamingminuter i grossistledet som den berörda operatören sålt för tillhandahållande av roamingamtal i grossistledet inom gemenskapen under den berörda perioden. Värdsnätsoperatören skall ha rätt att särskilja mellan avgifter för hög- respektive lågtrafik.

Artikel 4

Slutkundavgifter för reglerade roamingamtal

1. En hemmaleverantör skall på ett tydligt och öppet sätt tillhandahålla och aktivt erbjuda alla sina roamingkunder en eurotaxa i enlighet med punkt 2. Denna eurotaxa får inte vara förenad med ett åtföljande abonnemang eller andra fasta eller återkommande avgifter, men får kombineras med vilken annan slutkundstaxa som helst.

Hemmaleverantören skall då detta erbjudande görs påminna den roamingkund som före den 30 juni 2007 hade valt en särskild roamingtaxa eller ett särskilt roamingpaket, om de villkor som gäller för den taxan eller det paketet.

2. Den slutkundsavgift (exklusive moms) för en eurotaxa som en hemmaleverantör får ta ut av sin roamingkund för ett reglerat roamingsamtal får variera för alla roamingsamtal men får inte överstiga 0,49 EUR per minut för ringda samtal eller 0,24 EUR för mottagna samtal. Pristaket för ringda samtal skall automatiskt sänkas till 0,46 EUR och 0,43 EUR och för mottagna samtal till 0,22 EUR och 0,19 EUR den 30 augusti 2008 respektive den 30 augusti 2009.

3. Samtliga roamingkunder skall erbjudas en taxa enligt punkt 2.

Alla befintliga roamingkunder skall ges möjligheten att senast den 30 juli 2007 avsiktligt välja en eurotaxa eller en annan roamingtaxa och skall beviljas en tvåmånadersperiod för att meddela sin hemmaleverantör om detta val. Den begärda taxan skall aktiveras senast en månad efter det att hemmaleverantören mottagit kundens begäran.

Roamingkunder som inte har uttryckt något val inom denna tvåmånadersperiod skall automatiskt tillhandahållas en eurotaxa enligt punkt 2.

Roamingkunder som redan före den 30 juni 2007 hade gjort ett avsiktligt val av en annan särskild roamingtaxa eller ett annat särskilt roamingpaket än den roamingtaxa som de skulle ha tilldelats om inget sådant val hade gjorts, och som inte meddelar ett val i enlighet med denna punkt, skall emellertid behålla sin tidigare valda taxa eller sitt paket.

4. Alla roamingkunder får, när som helst efter det att den process som fastställs i punkt 3 har avslutats, på begäran byta till eller från en eurotaxa. Varje sådant byte skall göras inom en arbetsdag efter det att begäran mottagits och skall vara kostnadsfritt och får inte medföra några villkor eller begränsningar för de befintliga delarna i abonnemanget. En hemmaleverantör får vänta med ett sådant byte tills den tidigare roamingtaxan har gällt under en specificerad minimiperiod som inte får överskrida tre månader.

Artikel 5

Tillämpning av artiklarna 3 och 6

1. Artikel 3 skall tillämpas från och med den 30 augusti 2007.

2. Artikel 6.1 och 6.2 skall tillämpas från och med den 30 september 2007.

Artikel 6

Öppenhet i fråga om slutkundsavgifter

1. För att uppmärksamma en roamingkund på att han kommer att få betala en roamingavgift när han ringer eller tar emot ett samtal, skall varje hemmaleverantör, utom när kunden har meddelat sin hemmaleverantör om att han inte vill ha denna tjänst, via ett automatiskt meddelande till kunden när denne reser in i en annan medlemsstat än den där dennes hemmanät finns, utan oskäligt dröjsmål och kostnadsfritt ge denne grundläggande individuell prisinformation om de roamingavgifter (inklusive moms) som gäller för denne för att ringa och ta emot samtal i den besökta medlemsstaten.

Denna grundläggande individuella prisinformation skall inbegripa uppgifter om de högsta avgifter som kunden kan få betala i enlighet med sitt taxsystem för att ringa samtal inom det besökta landet och till den medlemsstat där dennes hemmanät finns, samt för att ta emot samtal. Den skall också inbegripa uppgifter om det gratisnummer som avses i punkt 2 för att erhålla mer detaljerad information.

En kund som har meddelat att han inte vill ha ett automatiskt meddelande skall ha rätt att när som helst och kostnadsfritt begära att hemmaleverantören tillhandahåller denna tjänst igen.

Hemmaleverantörerna skall automatiskt och kostnadsfritt tillhandahålla blinda eller synskadade kunder denna grundläggande individuella prisinformation via ett rösttelefonisamtal, om kunden så önskar.

2. Utöver det som fastställs i punkt 1 skall kunder ha rätt att kostnadsfritt begära och få mer detaljerad individuell prisinformation om de roamingavgifter som gäller för rösttelefonisamtal, sms, mms och andra datakommunikationstjänster genom ett mobilt rösttelefonisamtal eller ett sms-meddelande. En sådan begäran skall ställas till ett gratisnummer som hemmaleverantören avdelat för detta ändamål.

3. Hemmaleverantörerna skall förse alla användare med fullständiga upplysningar om gällande roamingavgifter, särskilt om eurotaxan, när abonnemanget tecknas. De skall dessutom förse sina roamingkunder med uppdaterade uppgifter om gällande roamingavgifter utan oskäligt dröjsmål varje gång dessa avgifter ändras.

Hemmaleverantörerna skall dessutom vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att alla deras roamingkunder känner till att det finns en eurotaxa. Hemmaleverantörerna skall särskilt på ett tydligt och objektivt sätt senast den 30 juli 2007 informera samtliga roamingkunder om villkoren för eurotaxan. Med lämpliga mellanrum skall de därefter skicka påminnelser till samtliga kunder som valt en annan taxa.

*Artikel 7***Tillsyn och verkställighet**

1. De nationella regleringsmyndigheterna skall bevaka och övervaka att denna förordning följs inom deras respektive territorier.

2. De nationella regleringsmyndigheterna skall offentliggöra aktuell information om tillämpningen av denna förordning, särskilt artiklarna 3 och 4, på ett sätt som gör informationen lättillgänglig för berörda parter.

3. De nationella regleringsmyndigheterna skall inför den översyn som anges i artikel 11 bevaka utvecklingen av de avgifter i grossist- och slutkundsledet som gäller röst- och datakommunikationstjänster för roamingkunder, däribland sms och mms, inbegripet i de yttersta randområden som avses i artikel 299.2 i fördraget. De nationella regleringsmyndigheterna skall också vara uppmärksamma på det särskilda fallet med ofrivillig roaming i gränsregionerna i angränsande medlemsstater och bevaka huruvida trafikstyrningsteknik används till nackdel för kunderna. Var sjätte månad skall de underrätta kommissionen om resultaten av övervakningen, inbegripet information uppdelad på företagskunder, kunder med kontantkort och kunder med abonnemang.

4. De nationella regleringsmyndigheterna skall ha befogenhet att kräva att företag, som omfattas av skyldigheterna i denna förordning, lämnar all information som är relevant för förordningens genomförande och verkställighet. Företagen skall på begäran lämna information utan dröjsmål och inom utsatt tid, och den skall innehålla alla uppgifter som efterfrågas.

5. De nationella regleringsmyndigheterna får ingripa på eget initiativ för att se till att förordningen följs. I synnerhet skall de vid behov utnyttja sina befogenheter enligt artikel 5 i tillträdesdirektivet för att säkra fullgott tillträde och fullgod samtrafik i syfte att garantera att slutanvändarna kan nå varandra och samverka mellan tjänster när det gäller roamingtjänster.

6. Om en nationell regleringsmyndighet upptäcker att skyldigheterna enligt denna förordning åsidosätts skall den ha befogenhet att kräva att åsidosättandet omedelbart upphör.

*Artikel 8***Twistlösning**

1. Vid tvister som rör skyldigheter enligt denna förordning mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat skall de twistlösningsförfaranden som fastställts i artiklarna 20 och 21 i ramdirektivet tillämpas.

2. Om en olöst tvist i en fråga, inom denna förordnings tillämpningsområde, berör en konsument eller en slutanvändare skall medlemsstaterna se till att de förfaranden för lösning av tvister utanför domstol som fastställs i artikel 34 i direktivet om samhällsomfattande tjänster kan användas.

*Artikel 9***Sanktioner**

Medlemsstaterna skall fastställa regler om sanktioner för överträdelser av denna förordning och vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att de tillämpas. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 30 mars 2008, och utan dröjsmål meddela eventuella senare ändringar som påverkar bestämmelserna.

*Artikel 10***Ändring av direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet)**

Följande punkt skall läggas till i artikel 1 i direktiv 2002/21/EG (ramdirektivet):

"5. Detta direktiv och särdirektiven skall inte påverka tillämpningen av särskilda åtgärder som antas för reglering av internationell roaming i allmänna mobiltelefonnät inom gemenskapen."

*Artikel 11***Översyn**

1. Kommissionen skall göra en översyn över denna förordnings verkan och rapportera resultaten till Europaparlamentet och rådet senast den 30 december 2008. Kommissionen skall särskilt bedöma huruvida målen i denna förordning uppnåtts. I sin rapport skall kommissionen se över utvecklingen av avgifterna i grossist- och slutkundsledet för röst- och datakommunikationstjänster för roamingkunder, inbegripet sms och mms och, i lämpliga fall, ge rekommendationer avseende behovet av att reglera dessa tjänster. För detta ändamål får kommissionen använda information som tillhandahålls i enlighet med artikel 7.3.

2. I sin rapport skall kommissionen bedöma huruvida det mot bakgrund av marknadsutvecklingen och med hänsyn till såväl konkurrenssituationen som konsumentskyddet finns behov av att förlänga förordningens giltighetstid efter den dag som anges i artikel 13 eller att ändra den, med beaktande av utvecklingen av avgifterna för mobila röst- och datakommunikationstjänster på nationell nivå och denna förordnings inverkan på konkurrenssituationen för små, oberoende eller nystartade operatörer. Om kommissionen konstaterar att det finns ett sådant behov skall den lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet.

*Artikel 12***Krav om underrättelse**

Medlemsstaterna skall senast den 30 augusti 2007 underrätta kommissionen om vilka nationella regleringsmyndigheter som ansvarar för fullgörandet av de uppgifter som föreskrivs i denna förordning.

*Artikel 13***Ikraftträdande och upphörande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall upphöra att gälla den 30 juni 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juni 2007.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
A. MERKEL
Ordförande
